

Ungdommen dog kun til Dansen. Selv „Gammel-Erik“ saas at humpe om paa sin Søndagskrykke, mens han med livsalig Mine indsnuste den Duft af nystegte Stege, der gennemtrængte hele Huset. Ogsaa Højskoleforstanderen, der paa Grund af Vindstille var bleven forsinket over Fjorden, havde nu indfundet sig tilligemed sin Jette, en høj, knokkelstærk Kvinde med blodrødt Ansigt og Briller. Som et eneste stort, hjærtevarmt Smil færdedes han ved Hjælp af sin Stok omkring mellem Gæsterne, klappede Mændene paa Skulderen, greb Konernes Hænder under høje Henrykkelsesudbrud og nappede skælmisk de unge Piger i Kinden. Væver Hansen derimod gik tavs omkring med Hænderne paa Ryggen og flyttede uafsladelig sit tvetydige Smil fra den ene Side af Ansigtet over til den anden.

Da alle Gæsterne vare samlede, viste Købmand Villing sig paa Forstuetrappen med hvide Handsker paa og klappede i Hænderne. Med de fire Musikanter og Brudeparret i Spidsen drog Bryllupsskaren i et højtideligt Optog ind i det flagsmykkede Telt, hvor det lange Brudebord stod dækket med dampende Grødfade, store Ølkrus og enkelte Glas med Rødvin. Midt paa Bordet ragede en alenhøj Tærte op som et Taarn, og foran den øverste Ende, hvor Brudeparret tog Plads, bredte sig et helt